

gehuse med flere kompetencer under samme tag og med en i virkeligheden nemmere og tættere adgang til behandling i langt, langt de fleste tilfælde.

På de fleste andre offentlige serviceområder er det jo kommunalbestyrelserne, der har til opgave at sikre den bedst mulige balance mellem faglig kvalitet og nærhed. Det gælder f.eks. på folkeskoleområdet, et område, som ofte fremhæves i landdistriktsdebatten. Her skal det fremhæves, at regeringen vil give kommunerne større frihed til at organisere skolestrukturen i overensstemmelse med lokale forhold, f.eks. i form af fælles ledelse for mindre skoler. Det agter regeringen at stille lovforslag om i næste folketingsssamling.

Sammen med det rådgivende udvalg på landdistriktsområdet har jeg samtidig igangsat en større undersøgelse, der skal belyse, hvilken betydning eksistensen af en skole har for udviklingen i et lokalsamfund beliggende i et landdistrikt. Det er en undersøgelse, som forventes afsluttet i starten af 2008, og som forhåbentlig vil bidrage til at kvalificere debatten på området.

Se, den kommende tid handler i høj grad om at udfylde og udnytte de gode rammer, som kommunalreformen og det nye landdistriktsprogram giver for en sammenhængende og styrket indsats til gavn for landdistrikterne. Regeringen vil gerne melde sig i det kor, der har stor tillid til, at de nye, stærke kommuner vil løfte opgaven med konstant blik for den rette balance mellem nærhed og kvalitet i tilbuddene. Det kor melder vi os i, også selv om vi måske til en start skal stå og synge næsten solo i et Folketing, hvor der åbenbart er en udpræget mistillid til, at kommunerne magter den her opgave.

Den tillid har vi, for derved kan der sikres offentlige velfærdsydelser af høj kvalitet for borgerne i hele landet, så det sikres, at det fortsat er attraktivt at vælge at bosætte sig på landet.

Til sidst vil jeg endelig fremhæve den måske allervigtigste grund til at se med optimistiske øjne på udviklingen i landdistrikterne. Jeg tænker på de mange engagerede og virkelystne mennesker, der bor på landet, og som med stor energi engagerer sig i udviklingen og i livet i deres lokalsamfund.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ministeren. Så går den egentlige forhandling i gang, og det er hr. Touborg som ordfører for forespørgerne.

Forhandling

Kristen Touborg (SF):

I takt med at Danmarks liberale parti, Venstre, har fået mere magt i det danske samfund, er magten blevet stadig mere centraliseret. Derfor har SF gjort det til en tradition, at vi cirka en gang om året tager initiativ til en debat i Folketinget om landdistrikternes vilkår. For vi ved, at hvis ikke oppositionen holder øje med regeringen, løber centraliseringen løbsk, og al udvikling i landdistrikterne bliver til et spørgsmål om, hvor store eller hvor små smuler der kan videreformidles fra EU's strukturfonde i en række mindre erhvervspolitiske tiltag eller puljer, og det synes vi altså er for pauvert.

Kl. 16.55

Selv om man kan se med megen sympati på, at EU forsøger at igangsætte en række tiltag i EU's udkantsområder, må man for det første sige, at Danmark ikke burde stå allerførst for. Der er større behov for at dække Øst- og for den sags skyld Sydeuropa. For det andet burde det være en naturlig opgave for det danske Folketing, at man med Indenrigsministeriet i spidsen forsøgte at sætte mere gang i hjulene, så der kommer mere gang i bosætningen i landdistrikterne, så de ikke blot står tilbage som kønne kulisser. Her mener vi der kan gøres meget.

Selv om opsvinget har sat gang i hjulene i det danske samfund, oplever udkantsområderne stadig en svag vækst. Problemerne er i høj grad isoleret i visse landdistrikter i f.eks. Nordjylland, Sydfyn, Bornholm osv. Her kunne gøres meget mere både af hensyn til beskæftigelse og miljø. F.eks. kunne man på Bornholm, Samsø og Læsø gå ind og se på selvforsyning med energi. Man kan jo sige, at vindenergi, biomasse, brintenergi, solvarme osv. egentlig burde ligge på den flade hånd, når man tænker på, at landdistrikter i sig selv har en natur er fjernt fra kollektive energiforsyningskilder.

På fødevarerområdet kunne der også gøres meget mere. EU's landbrugspolitik giver nu mulighed for, at man kan yde målrettet støtte lige præcis til landdistrikterne, men den mulighed har regeringen desværre forpasset, og det er synd. For med de nye EU-regler kunne man i landdistrikterne med rigelig arbejdskraft udvikle mere arbejdskraftintensive produktioner som f.eks. økologisk jordbrug m.m. Men Danmarks liberale parti ønsker tilsyneladende ikke at indskrænke de store landbrugs fortsatte malkning af EU's landbrugsordninger.